

Riigi Teataja

Nr. 27.

4. aprillil 1930.

Nr. 27.

- Art. 159. Seakasvatuse edendamise ja peekoni hindade kindlustamise fondi seadus.
160. Seitsmenda rahvusvahelise töökonverentsi poolt Genfis vastuvõetud õnnetusjuhtude läbi vigastatud oma- ja välismaa töolistega ühtlase ümberkäimise kohta käiva konventsiooni eelnõu kinnitamise seadus. — Konventsiooni eelnõu.
161. Piirivalve ohvitseride ja kv.-ametnike vormi ja vormikandmise korra muudatused.
162. Tasunormid maaplaanide võrdlemise eest nende õigekstunnistamisel katastriameti poolt Notariaalseaduse § 340¹ põhjal.
163. Teadaanne Eesti-Soome kauba- ja laevanduselepingu lisakokkuleppe jõusseastumisest.
164. Määrus kauba- ja abilaevade masinajuhtkonna ja masinameeskonna astme suurendamise kohta 1930 a. navigatsiooniaasta kestvuseks.

Riigikogu poolt 26. märtsil 1930 vastu-
võetud

159. Seakasvatuse edendamise ja peekoni hindade kindlustamise fondi seadus.

§ 1. Seakasvatuse edendamiseks ja peekoni hindade kindlustamiseks asutatakse Pikalaenu Panga juurde seakasvatuse edendamise ja peekoni hindade kindlustamise fond.

§ 2. Fond moodustatakse järgmistest summadest:

Iga eksporteeritud sea pealt määratakse fondi:

1) riigi 1930/31.—1935/36. a. eelarvetes kuni Kr. 2.10;

2) tapamajade riigi protsendimaksust Kr. 0.90;

3) sigade eksporditapamajade poolt kuni Kr. 3.60 Vabariigi Valitsuse poolt määratud normide järgi.

§ 3. Fondi iga-aastasist sissetulekuist kuni 40% läheb seakasvatuse edendamiseks, ülejääv osa peekoni turuhindade kindlustamise kapitaliks.

§ 4. Seakasvatuse edendamiseks määratud fondi osa kasutamise eelarvete ja aruannete läbivaatamiseks moodustatakse Pikalaenu Panga juures erikomisjon. Komisjon koosneb Põllutöoministeeriumi põllumajanduse osakonna direktorist — kui esimehest, sama ministeeriumi loomatervishoiu osakonna direktorist, ühest Põllutöoministeeriumi, ühest Majanduseministeeriumi, ühest Pikalaenu Panga esin-

dajast, ühistegeliste eksporditapamajade esindajaist, iga tapamaja poolt üks, ning põllumajandusliikude organisatsioonide esindajaist, kelle osavõtu komisjoni tööst tunnustab tarvilikuks Vabariigi Valitsus. Komisjoni poolt läbivaadatud eelarved ja aruanded kinnitab Vabariigi Valitsus Põllutöoministri ettepanekul.

§ 5. Peekoni hindade kindlustamise kapitalist makstakse peekonsigade kasvatajatele lisatasu, kui Eesti peekoni esimese sordi kõrgeim hind langeb alla Vabariigi Valitsuse poolt määratud normi.

Lisatasu makstakse ainult peekonsigade kõrgematelt sortidelt.

Lisatasu hakatakse maksma mitte varem kui 6 kuud pärast käesoleva seaduse maksma hakkamist.

§ 6. Fondi valitsemisega ja fondi operatsioonidega ühenduses olevate kulude katteks makstakse Pikalaenu Pangale fondi sissetulekuist tasu Vabariigi Valitsuse poolt määratud suuruses.

§ 7. Vabariigi Valitsusele antakse õigus anda määrusi käesoleva seaduse teostamiseks.

Algkirjale alla kirjutatud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Abisekretär O. Gustavson.

Asjadevalitseja E. Maddison.

Riigikogu poolt 19. märtsil 1930 vastuvõetud

160. Seitsmenda rahvusvahelise töökongressi poolt Genfis vastuvõetud õnnetusjuhtude läbi vigastatud oma- ja välismaa töolistega ühtlase ümberkäimise kohta käiva konventsiooni eelnõu kinnitamise seadus.

§ 1. Seitsmenda rahvusvahelise töökongressi poolt Genfis vastuvõetud konventsiooni eelnõu õnnetusjuhtude läbi vigastatud oma- ja välismaa töolistega ühtlase ümberkäimise kohta tunnustatakse kinnitatuks.

§ 2. Paragrahv 1. tähendatud konventsiooni eelnõu prantsuse- ja inglisekeelne tekst eestikeelse tõlgega avaldatakse ühes käesoleva seadusega.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Abisekretär Oskar Gustavson.

Asjadevalitseja E. Maddison.

Konventsiooni eelnõu õnnetusjuhtude läbi vigastatud oma- ja välismaa töolistega ühtlase ümberkäimise kohta.

Rahvasteliidu Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni üldkongressis,

kokku kutsutud Rahvusvahelise Tööbüroo Administratiiv-Nõukogu poolt Genfi ja seal kokku tulnud 19. mail 1925. a. seitsmendaks istungjärguks,

otsustades vastu võtta mitmed ettepanekud õnnetusjuhtude läbi vigastatud oma- ja välismaa töolistega ühtlase ümberkäimise kohta, mis teise punktina üles võetud kongressi päevakorda, ja

otsustades, et need ettepanekud peavad omama rahvusvahelise konventsiooni eelnõu kuju, võtab vastu juuniku viiendal päeval ühe tuhande üheksasaja kahekümne viiendal aastal alljärgneva konventsiooni eelnõu, mis tuleb ratifitseerida Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni Liikmete poolt, kooskõlas Versailles' Lepingu XIII osa ja teiste Rahulepingute vastavate osade määrustega.

Artikkel 1.

Iga Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni Liige, kes ratifitseerib käesoleva konventsiooni, kohustub võimaldama iga teise käesoleva konventsiooni ratifitseerinud Liikme kodanikkudele, kes kannatanud tema territooriumil ettetulnud tööõnnetuste läbi, või nende järelejäanud omastele samasugust ümberkäimist, missugune on kindlustatud oma maa kodanikkudele tööõnnetuste kahjutasu asjus.

Seda ühtlast ümberkäimist kindlustatakse välismaa töolistele ja nende järelejäanud omastele ilma mingisuguste tingimusteta nende asukoha suhtes. Ent mis puutub maksudesse, mis Liige või tema kodanikud peaksid maksma

nimetatud põhimõtte järgi väljaspool mainitud Liikme territooriumi, siis korraldatakse tarvitusele võetavaid abinõusid asjasthuvitatud Liikmete vahel sõlmitud erilepingute kaudu.

Artikkel 2.

Kahjutasu maksmise otstarbeks tööõnnetuste eest, mis juhtusid töolistega, kes olid tegevad ajutiselt või katkendiliselt ühe Liikme territooriumil teise Liikme territooriumil asuva ettevõtte arvel, võib ette näha, et kohaldatakse selle viimase Liikme seadusandlus erilise kokkuleppe teel huvitatud Liikmete vahel.

Artikkel 3.

Liikmed, kes käesoleva konventsiooni ratifitseerivad ja kellel pole sunduslikku tööõnnetusjuhtude kahjutasu maksmise või kinnitamise süsteemi, kohustuvad kolme aasta jooksul ratifitseerimise päevast arvates teostama niisuguse süsteemi.

Artikkel 4.

Liikmed, kes käesoleva konventsiooni ratifitseerivad, kohustuvad vastastikku abi andma tema kohaldamise, samuti ka õnnetusjuhtude kahjutasu maksmise kohta käivate seaduste ja määruste teostamise kergendamiseks ning teatama kõikidest tööõnnetuste kahjutasu maksmise kohta maksvate seaduste ja määruste muutmistest Rahvusvahelisele Tööbüroole, kes seda teatavaks teeb teistele asjasthuvitatud Liikmetele.

Artikkel 5.

Käesoleva konventsiooni ametlikud ratifikatsioonid, kooskõlas tingimustega, mis ette

nähtud Versailles' Rahulepingu XIII osas ja teiste Rahulepingute vastavates osades, teatatakse Rahvasteliidu Peasekretärile ja registreeritakse tema poolt.

Artikkel 6.

Käesolev konventsioon astub jõusse sellest päevast, kui Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni kahe Liikme ratifikatsioonid Peasekretäri poolt on registreeritud.

Ta seob ainult neid Liikmeid, kelle ratifikatsioonid on Sekretariaadis registreeritud.

Edaspidises käigus astub see konventsioon jõusse iga üksiku Liikme kohta sellest päevast, mil tema ratifikatsioon Sekretariaadis registreeritud.

Artikkel 7.

Kui Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni kahe Liikme ratifikatsioonid Sekretariaadis on registreeritud, teatab sellest Rahvasteliidu Peasekretär kõigile Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni Liikmetele.

Ta teatab nendele samuti nende ratifikatsioonide registreerimisest, mis temale teatatakse pärast kõikide teiste Organisatsiooni Liikmete poolt.

Artikkel 8.

Silmas pidades artikli 6 määrusi, kohustub iga Liige, kes käesoleva konventsiooni ratifitseerib, maksuma panema artiklite 1, 2, 3 ja 4 määrusi hiljemalt 1. jaanuariks 1927. a. ja nende määruste läbiviimiseks tarvitusele võtma nõutavad vahendid.

Artikkel 9.

Iga Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni Liige, kes käesoleva konventsiooni ratifitseerib, kohustub teda maksuma panema oma asumaadel, valdamisel olevatel maadel või kaitsemaadel kooskõlas Versailles' Rahulepingu

artikli 421 ja teiste Rahulepingute vastavate artiklite määrustega.

Artikkel 10.

Iga Liige, kes käesoleva konventsiooni ratifitseerinud, võib sellest lahti öelda kümneaastase ajavahe möödumisel pärast konventsiooni esialgse maksmapanemise kuupäevaktiga, mis teatatud Rahvasteliidu Peasekretärile ja tema poolt registreeritud. Lahtiütlemine astub jõusse alles ühe aasta pärast peale Sekretariaadis registreerimist.

Artikkel 11.

Vähemalt kord kümne aasta jooksul peab Rahvusvahelise Tööbüroo Administratiiv-Nõukogu esitama üldkonverentsile aruande käesoleva konventsiooni kohaldamise kohta ja otsustama, kas oleks kohane konverentsi päevakorda võtta nimetatud konventsiooni läbi vaatamise või muutmise küsimust.

Artikkel 12.

Käesoleva konventsiooni prantsuse ja inglise tekst on mõlemad autentset.

Eelolev tekst on autentiline tekst konventsiooni eelnõust, mis korrapäraselt vastu võetud Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni üldkonverentsi poolt tema seitsmendal istangjärgul, mida peeti Genfis ja mis kuulutati lõppenuks 10. juunil 1925.

Selle tõenduseks on allakirjutanud 24. juunil 1925:

Konverentsi president Dr. Edvard Beneš.

Rahvusvahelise Tööbüroo
direktor Albert Thomas.

Projet de convention concernant l'égalité de traitement des travailleurs étrangers et nationaux en matière de réparation des accidents du travail.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 19 mai 1925, en sa septième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à l'égalité de traitement des travailleurs nationaux et étrangers victimes d'accidents du travail, deuxième question inscrite à l'ordre du jour de la session, et

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'un projet de convention internationale,

adopte, ce cinquième jour de juin mil neuf cent vingt-cinq, le Projet de Convention ci-après à ratifier par les Membres de l'Organisation internationale du Travail conformément aux dispositions de la Partie XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traités de Paix:

Article 1.

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente Convention s'engage à accorder aux ressortissants de tout autre Membre ayant ratifié la dite Convention qui seront victimes d'accidents du travail survenus sur son territoire, ou à leurs ayants droit, le même traitement qu'il assure à ses propres ressortissants en matière de réparation des accidents du travail.

Cette égalité de traitement sera assurée aux travailleurs étrangers et à leurs ayants droit sans aucune condition de résidence. Toutefois, en ce qui concerne les paiements qu'un Membre ou ses ressortissants auraient à faire en dehors du territoire du dit Membre en vertu de ce principe, les dispositions à prendre seront réglées, si cela est nécessaire, par des arrangements particuliers pris avec les Membres intéressés.

Article 2.

Pour la réparation des accidents du travail survenus à des travailleurs occupés d'une manière temporaire ou intermittente sur le territoire d'un Membre pour le compte d'une entreprise située sur le territoire d'un autre Membre, il peut être prévu qu'il sera

Draft convention concerning equality of treatment for national and foreign workers as regards workmen's compensation for accidents.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Seventh Session on 19. May 1925, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the equality of treatment for national and foreign workers as regards workmen's compensation for accidents, the second item in the agenda of the Session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a draft international convention,

adopts, this fifth day of June of the year one thousand nine hundred and twenty-five, the following Draft Convention for ratification by the Members of the International Labour Organisation, in accordance with the provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace:

Article 1.

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention undertakes to grant to the nationals of any other Member which shall have ratified the Convention, who suffer personal injury due to industrial accidents happening in its territory, or to their dependants, the same treatment in respect of workmen's compensation as it grants to its own nationals.

This equality of treatment shall be guaranteed to foreign workers and their dependants without any condition as to residence. With regard to the payments which a Member or its nationals would have to make outside that Member's territory in the application of this principle, the measures to be adopted shall be regulated, if necessary, by special arrangements between the Members concerned.

Article 2.

Special agreements may be made between the Members concerned to provide that compensation for industrial accidents happening to workers whilst temporarily or intermittently employed in the territory of one Member on behalf of an undertaking

fait application de la législation de ce dernier par accord spécial entre les Membres intéressés.

Article 3.

Les Membres qui ratifient la présente Convention et chez lesquels n'existe pas un régime, d'indemnisation ou d'assurance forfaitaires des accidents du travail conviennent d'instituer un tel régime dans un délai de trois ans à dater de leur ratification.

Article 4.

Les Membres qui ratifient la présente Convention s'engagent à se prêter mutuellement assistance en vue de faciliter son application, ainsi que l'exécution de leurs lois et règlements respectifs en matière de réparation des accidents du travail, et à porter à la connaissance du Bureau international du Travail, qui en informera les autres Membres intéressés, toute modification dans les lois et règlements en vigueur en matière de réparation des accidents du travail.

Article 5.

Les ratifications officielles de la présente Convention dans les conditions prévues à la Partie XIII du Traité de Versailles et aux Parties correspondantes des autres Traités de Paix seront communiquées au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

Article 6.

La présente Convention entrera en vigueur dès que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées par le Secrétaire général.

Elle ne liera que les Membres dont la ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Par la suite cette Convention entrera en vigueur pour chaque Membre à la date où sa ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Article 7.

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées au Secrétariat, le Secrétaire général de la Société des Nations notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail. Il leur notifiera également l'enregistrement des ratifications qui lui seront ultérieurement communiquées par tous autres Membres de l'Organisation.

situated in the territory of another Member shall be governed by the laws and regulations of the latter Member.

Article 3.

The Members which ratify this Convention and which do not already possess a system, whether by insurance or otherwise, of workmen's compensation for industrial accidents agree to institute such a system within a period of three years from the date of their ratification.

Article 4.

The Members which ratify this Convention further undertake to afford each other mutual assistance with a view to facilitating the application of the Convention and the execution of their respective laws and regulations on workmen's compensation and to inform the International Labour Office, which shall inform the other Members concerned, of any modifications in the laws and regulations in force on workmen's compensation.

Article 5.

The formal ratifications of this Convention under the conditions set forth in Part XIII of the Treaty of Versailles and in the corresponding Part of the other Treaties of Peace shall be communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration.

Article 6.

This Convention shall come into force at the date on which the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered by the Secretary-General.

It shall be binding only upon those Members whose ratifications have been registered with the Secretariat.

Thereafter, the Convention shall come into force for any Member at the date on which its ratification has been registered with the Secretariat.

Article 7.

As soon as the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the Secretariat, the Secretary-General of the League of Nations shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 8.

Sous réserve des dispositions de l'article 6, tout Membre qui ratifie la présente Convention s'engage à appliquer les dispositions des articles 1, 2, 3 et 4 au plus tard le 1 janvier 1927, et à prendre telles mesures qui seront nécessaires pour rendre effectives ces dispositions.

Article 9.

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente Convention s'engage à l'appliquer à ses colonies, possessions ou protectorats, conformément aux dispositions de l'article 421 du Traité de Versailles et des articles correspondants des autres Traités de Paix.

Article 10.

Tout Membre ayant ratifié la présente Convention peut la dénoncer, à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la Convention, par un acte communiqué au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Secrétariat.

Article 11.

Le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra, au moins une fois tous les dix ans, présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente Convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de la revision ou de la modification de la dite Convention.

Article 12.

Les textes français et anglais de la présente Convention feront foi l'un et l'autre.

Le texte qui précède est le texte authentique du Projet de Convention dûment adopté par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail dans sa septième session qui s'est tenue à Genève et qui a été déclarée close le 10 juin 1925.

EN FOI DE QUOI ont apposé leurs signatures, le 24 juin 1925:

Le Président de la Conférence

Dr. EDVARD BENEŠ.

Le Directeur du Bureau international du Travail

ALBERT THOMAS.

Article 8.

Subject to the provisions of Article 6, each Member which ratifies this Convention agrees to bring the provisions of Articles 1, 2, 3 and 4 into operation not later than 1 January 1927, and to take such action as may be necessary to make these provisions effective.

Article 9.

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention engages to apply it to its colonies, possessions and protectorates in accordance with the provisions of Article 421 of the Treaty of Versailles and of the corresponding Articles of the other Treaties of Peace.

Article 10.

A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered with the Secretariat.

Article 11.

At least once in ten years, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability on placing on the agenda of the Conference the question of its revision or modification.

Article 12.

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

The foregoing is the authentic text of the Draft Convention duly adopted by the General Conference of the International Labour Organisation during its Seventh Session which was held at Geneva and declared closed the 10th day of June 1925.

In FAITH WHEREOF we have appended our signatures this twenty-fourth day of June 1925.

The President of the Conference

The Director of the International Labour Office

Vabariigi Valitsuse poolt kinnitatud
26. märtsil 1930

161. Piirivalve ohvitseride ja kv.-ametnikkude vormi ja vormikandmise korra muudatused.

I.

Vabariigi Valitsuse poolt 29. mail 1929 (prot. nr. 49 p. VI) kinnitatud maaväe ohvitseride ja kv.-ametnikkude (välja arvatud ratsaväe) vormid nr.nr. 1 ja 2 on maksvad ka piirivalve ohvitseride ja kv.-ametnikkude (välja arvatud mereväe ohvitserid) kohta järgmise täiendusega:

Pükste küljeõmbluste vahel on kollane kant.

II.

Vormide nr.nr. 1 ja 2 kandmine sünnib sama korra järgi, nagu kaitseväes maaväe ohvitseridel ja ametnikkudel.

III.

Piirivalve ohvitseride välivormi nimetus asendatakse uue nimetusega „vorm nr. 3“.

IV.

Loetakse maksvusetuks 5. juunil 1925 Vabariigi Valitsuse poolt kinnitatud Piirivalve ohvitseride liht- ning suurvormi kirjeldus.

Riigivanem O. Strandman.

Kohtu- ja siseministri k.t. J. Hünerson.

Riigisekretär K. Terras.

Majanduseministri poolt kokkuleppel
Põllutööministriga kinnitatud

162. Tasunormid maaplaanide võrdlemise eest nende õigekstunnistamisel katastriameti poolt Notariaalseaduse § 340¹ põhjal.

Alus: Riigiasutustes eraisikutele ja -asutustele maaplaanide, hindamise- ja piiridokumentide valmistamise ja õigekstunnistamise seaduse § 2 (RT 36 — 1927).

1. Plaanide õigekstunnistamisel Notariaalseaduse § 340¹ (RT 197/198 — 1925) põhjal, kui nende plaanide võrdlusel kohapeal tulevad avalikuks ebatäpsused või lahkuminekud loodusega, võetakse tasu teise ja järgnevate kohapealsete võrdluste eest iga plaanide komplekti (algplaan ärakirjadega) pealt järgmiselt:

a) kui maaüksuse pindala eksplikatsiooni järgi ei ületa 20 ha — 10 krooni,

b) kui maaüksuse pindala ei ületa 100 ha, võetakse esimese 20 ha pealt 10 krooni ja iga järgneva 5 ha või selle osa pealt veel 1 kroon,

c) ületab maaüksuse pindala 100 ha, võetakse esimese 100 ha pealt 26 krooni ja iga järgneva 10 ha või selle osa pealt veel 1 kroon.

2. Kontrollija ametnik võib plaani esitaja kirjalikult avaldatud soovil ja viimase arvel ära parandada vea plaanil. Kohapeal tehtavate paranduste ja nendega ühes käivate väljaarvamiste pealt võetakse tasu 10 krooni ametniku iga ärakulutatud tööpäeva või selle osa pealt.

Plaanide parandamiste eest kameraalkorras ühes vastava märkuse kandmisega plaanile või plaani täiendamise eest võetakse tasu 2 krooni iga plaanide komplekti pealt.

3. Tasud kasseeritakse sisse enne õigekstunnistatud plaanide väljaandmist.

Tasu summad makstakse Põllutööministeeriumi katastri ja maakorralduse osakonna arvele Eesti Panga osakondadesse või kustutatakse tempelmarkidega plaanide esitamise kaaskirjal.

4. Siin tähendatud tasunormid maksavad nende plaanide kohta, mis esitatakse katastriametile peale 1. aprilli 1930.

22. märtsil 1930.

Majanduseminister J. Zimmermann.

Põllutööminister A. Kerem.

163. Välisministeeriumi teadaanne.

Välisministeerium teatab, et Tallinnas 1. aprillil 1930 nootide vahetamise teel sõlmitud kokkuleppe põhjal astub jõusse 2. aprillil 1930 Lisakokkulepe Eesti-Soome Kauba- ja Laevanduselepingu juurde, alla kirjutatud Tallinnas 16. märtsil 1930 (RT 25 — 1930, art. 141), vastavalt oma artikli 6 kolmanda lõike eeskirjadele.

Välisminister Jaan Lattik.

164. Teedeministri määrus kauba- ja abilaevade masinajuhtkonna ja masinameeskonna astme suurendamise kohta 1930 a. navigatsiooniaasta kestvuseks.

Kauba- ja abilaevade masinajuhtkonna ja masinameeskonna sõidu seaduse (RT 185/186 — 1925) § 37 põhjal lubatakse selles seaduses

sisevete laevadel ettenähtud kohtadel 1930 navigatsiooniaasta jooksul ametis pidada meeskonda ühe astme võrra alamate diplomitega.

Tallinnas, 28. märtsil 1930. Nr. 3083.

Teedeminister A. Jürman.

Veeteede valitsuse direktor E. Avik.